

Sygn. akt IV Ca 777/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

6 lutego 2019r.

Sąd Okręgowy w Płocku, IV Wydział Cywilny - Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Wacław Banasik

Sędziowie: SO Joanna Świerczakowska

SO Renata Wanecka (spr.)

Protokolant: st. sek. sąd. Aleksandra Konefał

po rozpoznaniu na rozprawie 23 stycznia 2019r. w P.

sprawy z powództwa J. i M. małżonków R.

przeciwko Przedsiębiorstwu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

o zapłatę

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Rejonowego w Gostyninie z 31 sierpnia 2018r.,

sygn. I C 955/16

1. zmienia zaskarżony wyrok

- w punkcie 1 i zasądza od Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. na rzecz J. i M. małżonków R. kwotę 46.195 zł (czterdzieści sześć tysięcy sto dziewięćdziesiąt pięć złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 38.886 zł od 21 lipca 2016r. do dnia zapłaty, zaś od kwoty 7.309 zł od 24 lipca 2018r. do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałej części;

- w punkcie 2 i zasądza od Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. na rzecz J. i M. małżonków R. kwotę 8.279 zł (osiem tysięcy dwieście siedemdziesiąt dziewięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

2. zasądza od Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. na rzecz J. i M. małżonków R. kwotę 4.110 zł (cztery tysiące sto dziesięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu za II instancję.

Sygn. akt IV Ca 777/18

UZASADNIENIE

J. i M. małżonkowie R. 25 lipca 2016r. wnieśli do Sądu Rejonowego w Gostyninie pozew o zasądzenie na ich rzecz od Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. 38.886 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty z tytułu odszkodowania za szkodę powstałą w wyniku

pożaru, który nie mógł zostać ugaszony z winy pozwanego ze względu na niedostarczenie wody do gospodarstwa rolnego powodów oraz o zasądzenie kosztów procesu.

Przedsiębiorstwo (...) spółka z o.o. w G. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu. Ponadto wniosła o zawiadomienie o toczącym się procesie Gminy B.. Pozwany wskazał, że przedmiotem łączącej go z Gminą umowy było wykonanie usługi w zakresie zarządzania i administrowania, usługi bieżącego utrzymania, eksploatacji i konserwacji gminnej sieci wodociągowej i kanalizacyjnej w zakresie zbiorczego zaopatrzenia w wodę i odprowadzanie ścieków. Natomiast zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy z 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym – zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy. Zadania te obejmują m.in. sprawy wodociągów i zaopatrzenia w wodę oraz kanalizacji. Szczegółową regulację tej materii zawierała obowiązująca w dacie zawarcia umowy ustawa z 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, która również przedmiotowe sprawy traktowała jako zadania własne gminy.

Gmina B. zawiadomiona w trybie art. 84 § 1 kpc nie przystąpiła do sprawy w charakterze interwenienta ubocznego.

W piśmie procesowym z 6 lipca 2018r. powodowie rozszerzyli powództwo w ten sposób, że domagali się zasądzenia na ich rzecz 46.195zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Pozwany podtrzymał swoje stanowisko, wskazując na brak legitymacji procesowej pozwanego.

Wyrokiem z 31 sierpnia 2018r. Sąd Rejonowy w Gostyninie w sprawie I C 955/16 oddalił powództwo oraz zasądził od J. i M. małżonków R. na rzecz Przedsiębiorstwa (...) spółki z o.o. w G. 3.617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, przejmując na rachunek Skarbu Państwa nieuiszczone koszty procesu.

Sąd Rejonowy ustalił:

W dniu 24 marca 2014r. Gmina B. zawarła z Przedsiębiorstwem (...) spółką z o.o. w G. umowę nr (...), której przedmiotem było wykonanie usługi w zakresie zarządzania i administrowania, obsługi, bieżącego utrzymania, eksploatacji i konserwacji gminnej sieci wodociągowej i kanalizacyjnej w zakresie zbiorczego zaopatrzenia w wodę i odprowadzanie ścieków na terenie gminy B.. Zgodnie z § 2 pkt 1 umowy, wykonawca zobowiązał się do wykonania wszystkich obowiązków, o których mowa w Opisie przedmiotu zamówienia, stanowiącym załącznik nr 2 do umowy, a zgodnie z pkt 3 ponosi odpowiedzialność prawną i finansową wobec zamawiającego i osób trzecich za wszelkie szkody wynikłe z zaniechania realizacji umowy, niedbalstwa lub działania niezgodnego z umową i przepisami obowiązującymi w zakresie przedmiotu zamówienia. Zamawiający zobowiązał się do przekazania wykonawcy całej infrastruktury związanej z zaopatrzeniem w wodę oraz odprowadzaniem i czyszczeniem ścieków będących w spisie inwentarzowym na dzień zawarcia umowy. Szczegółowe czynności, do których zobowiązał się wykonawca, zostały określone w Opisie przedmiotu zamówienia, stanowiącym załącznik nr 2 do umowy. Należało do nich m.in. dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków odbiorcom z terenu gminy. Umowa została podpisana po przeprowadzeniu przetargu.

Stan infrastruktury związanej z zaopatrzeniem w wodę oraz odprowadzaniem i oczyszczaniem ścieków przed rozstrzygnięciem przetargu został opisany w protokole z przeprowadzonego audytu. Wynikało z niego, że (...) nie pracuje, a całkowite zapotrzebowanie wody miejscowości podłączonych do tego wodociągu, w tym M., jest pokrywane z (...). Stan hydrantów został oceniony jako niezadawalający.

W dniu 31 marca 2014r. M. R. został powiadomiony, że z dniem 1 kwietnia 2014r. całością spraw związanych z eksploatacją ujęcia wody, sieci wodociągowej z przyłączami oraz sieci kanalizacyjnej z przyłączami zajmuje się Przedsiębiorstwo (...) spółka z o.o. w G..

Dwa miesiące później, tj. 31 maja 2014r. doszło do pożaru obory położonej w M., należącej do M. i J. małżonków R.. Pożar rozprzestrzenił się na wiatę przylegającą do obory. W oborze znajdowało się siedem sztuk bydła oraz 5 sztuk pod wiatą. Jeden byk zerwał się i uciekł. Do zdarzenia przyjechały jednostki Państwowej Straży Pożarnej w P. oraz Ochotniczej Straży Pożarnej z S. i S.. Działania zastępów straży polegały na podaniu czterech prądów wody na

palący się obiekt. Podczas akcji gaśniczej stwierdzono w sieci hydrantowej bardzo niskie ciśnienie, co praktycznie uniemożliwiło tankowanie samochodów. Dlatego na miejsce zdarzenia woda była dowożona.

W wyniku pożaru doszło do zniszczenia dachu w oborze i wiaty. Wartość materiałów budowlanych niezbędnych do naprawy wynosi 5.080 zł. Zniszczeniu uległo ponadto urządzenie rolnicze – przenośnik ślimakowy o wartości 2.268zł. Ponadto zginęło 12 sztuk bydła o wartości 38.847zł. Łączna wartość strat to 46.195zł.

W dniu 4 czerwca 2014r. M. R. zawarł z pozwanym Przedsiębiorstwem (...) spółką z o.o. w G., jako administratorem, umowę o zaopatrzenie w wodę. Umowa określała warunki dostawy wody z urządzeń wodociągowych, będących w posiadaniu administratora oraz zasad prowadzenia rozliczeń za zaopatrzenie zbiorowe w wodę. Zgodnie z § 2 pkt 1 i 2 umowy, do obowiązków administratora należało dostarczenie wody na cele socjalno – bytowe, zgodnie z warunkami technicznymi przyłącza oraz utrzymanie i eksploatacja przyłącza wodociągowego do zaworu głównego za wodomierzem.

Dokonując oceny prawnej, Sąd I instancji, podniósł, że zgodnie z zasadą ciężaru dowodu, określoną w art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobę, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Skoro powodowie domagali się od pozwanego odszkodowania, to w myśl tej zasady winni wykazać nie tylko fakt wystąpienia szkody, ale również zasadę odpowiedzialności pozwanego i związek przyczynowy między zachowaniem pozwanego a powstałą szkodą.

Sąd stwierdził, że powodowie wykazali istnienie szkody. Fakt ten nie był kwestionowany, zaś wysokość szkody została ostatecznie ustalona w oparciu o opinię biegłego z zakresu rolnictwa.

Sąd Rejonowy podkreślił, że powodowie, reprezentowani w sprawie przez zawodowego pełnomocnika, nie sformułowali na jakiej zasadzie pozwany miałby ponosić odpowiedzialność. Podniósł jedynie, że w związku z rozstrzygnięciem przetargowym i na podstawie decyzji Rady Gminy B. z 1 kwietnia 2014r. spółka (...) została powołana do wykonywania zadania publicznego, polegającego na zarządzaniu całością spraw związanych z eksploatacją ujęcia wody, sieci wodociągowej z przyłączami oraz sieci kanalizacyjnej z przyłączami na terenie gminy B. i dlatego jest odpowiedzialna za zaopatrzenie gminy B. w wodę i odprowadzenie ścieków. Zdaniem powodów pozwany nie wywiązał się z tego obowiązku. Zatem jest winien niedostarczeniu wody na teren gminy B. i tym samym odpowiada za szkody powstałe wskutek pożaru, którego nie można było ugasić i powinien naprawić szkodę.

W związku z takim stanowiskiem strony powodowej, Sąd Rejonowy rozważał odpowiedzialność odszkodowawczą pozwanego w oparciu o umowę zawartą przez niego z Gminą B. 24 marca 2014r. Odpowiedzialność odszkodowawcza pozwanego nie mogła bowiem wynikać z umowy, którą zawarł z powodem, gdyż do jej zawarcia doszło już po zdarzeniu wywołującym szkodę.

Zgodnie z umową zawartą przez pozwanego z Gminą B., był on zobowiązany do administrowania i zarządzania siecią wodociągów gminnych w zakresie rzeczowym i stanie technicznym takim, w jakim przekazał mu przedmiotowe urządzenia. W niniejszej sprawie bezspornym było, że stan infrastruktury przejętej przez pozwanego do administrowania, nie był zadowalający i wymagał inwestycji oraz że w czasie akcji gaśniczej było niskie ciśnienie wody w hydrantach. Wskazywał na to przeprowadzony audyt oraz ustna opinia biegłego z zakresu ochrony przeciwpożarowej i ratownictwa. Biegły ten stwierdził ponadto, że niski stan wody w hydrantach mógł wynikać ze złego stanu technicznego sieci wodociągowej, z nałożenia się poboru wody przez wielu użytkowników, mogło być spowodowane warunkami atmosferycznymi i zwiększonym w związku z tym poborem wody przez użytkowników, z tym że jedynie stan techniczny sieci i urządzeń może być zależny od człowieka. Pozostałe przyczyny niskiego poziomu wody w hydrantach są niezależne od strony, która nadzoruje infrastrukturę wodociągową i kanalizacyjną.

Sąd podkreślił, że o odpowiedzialności pozwanego można by zatem mówić wyłącznie w przypadku, gdyby był on zobowiązany do stworzenia odpowiedniej sieci wodociągowej zapewniającej wystarczające zaopatrzenie w wodę i utrzymanie jej w dobrym stanie technicznym. Zdaniem Sądu, obowiązek ten nie wynika jednak z umowy zawartej między pozwanym a Gminą B.. Jej przedmiotem było bowiem wykonanie usługi w zakresie zarządzania i administrowania, usługi bieżącego utrzymania, eksploatacji i konserwacji gminnej sieci wodociągowej i kanalizacyjnej

w zakresie zbiorczego zaopatrzenia w wodę i odprowadzanie ścieków na terenie Gminy B.. Pozwany ponosił odpowiedzialność prawną i finansową wobec zamawiającego i osób trzecich za wszelkie szkody wynikłe z zaniechania realizacji umowy, niedbalstwa lub działania niezgodnego z umową i przepisami obowiązującymi w zakresie przedmiotu zamówienia. Z umowy tej nie wynikało, aby miał on dokonywać rozbudowy czy modernizacji istniejącej infrastruktury, a jedynie jej konserwacji. W ocenie Sądu I instancji, przeprowadzone postępowanie dowodowe nie wykazało, że pozwany nie wykonywał umowy, ewentualnie dopuścił się niedbalstwa lub działania niezgodnego z umową, co spowodowało niski poziom wody w hydrancie, a w rezultacie szkodę. Powodowie nie dowiedli bowiem, że pozwany nie wykonywał bieżących konserwacji czy napraw, do których był zobowiązany umową, a co spowodowało niski poziom wody w hydrancie.

Z tych względów, Sąd Rejonowy uznał, że pozwany, który jest jedynie administratorem sieci odciągowych, nie ponosi odpowiedzialności za niski poziom wody w hydrantach. Dlatego powództwo skierowane przeciwko niemu jest niezasadne i należało je oddalić.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 kpc.

Apelację od wyroku złożyli J. i M. małżonkowie R., zaskarżając go w całości i zarzucili naruszenie:

- art. 65 § 2 kc poprzez wadliwą wykładnię umowy nr (...) wiążącej pozwanego z Gminą B., wyrażającą się twierdzeniem, iż nie wynika z niej, by spółka (...) zobowiązana była do utrzymania sieci wodociągowej w dobrym stanie technicznym, miał dokonywać rozbudowy czy modernizacji istniejącej infrastruktury, a jedynie jej konserwacji oraz że pozwany jest jedynie administratorem sieci wodociągowej, nie ponosi odpowiedzialności za niski poziom wody w hydrantach, podczas gdy z § 2 rzeczony umowy wynika, że jest on zobowiązany do wykonania wszystkich obowiązków opisanych w opisie przedmiotu zamówienia, stanowiących załącznik nr 2, zgodnie z którym pozwany odpowiada m.in. za utrzymanie stałej sprawności technicznej sieci wodociągowej, w szczególności hydrantów, dokonuje kontroli, analizy i regulacji pracy sieci wodociągowej w celu utrzymania optymalnego układu ciśnień, konserwacji hydrantów, a także robót polegających na rozbudowie i modernizacji,

- art. 233 § 1 kpc poprzez wybiórczą ocenę dowodu z opinii biegłego A. B. z 6 kwietnia 2018r. i pominięcie w tym zakresie ustalenia, że w sieci wodociągowej, na której był zainstalowany hydrant przeciwpożarowy, panowało niskie ciśnienie i związana z tym mała wydajność sieci uniemożliwiła napełnienie zbiorników samochodów pożarniczych w realnym czasie niezbędnym do prowadzenia działań gaśniczych, co w konsekwencji doprowadziło do wadliwego stwierdzenia, że powodowie nie wykazali związku przyczynowego między zachowaniem pozwanego a powstałą szkodą.

Mając na uwadze powyższe zarzuty, powodowie wnieśli o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie ich powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu za obie instancje.

W odpowiedzi na apelację, pozwany wniósł o jej oddalenie i zasądzenie na jego rzecz od powodów zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko powodów, że Sąd I instancji nieprawidłowo zinterpretował treść umowy z 24 marca 2014r. zawartej między Gminą B. a Przedsiębiorstwem (...) spółką z o.o. w G.. Jej postanowienia przesądzają o tym, że pozwany za nienależyte wykonanie umowy co do zasady ponosi odpowiedzialność także wobec osób trzecich. Świadczy o tym treść § 2 ust. 3, który stanowi, że wykonawca ponosi odpowiedzialność prawną i finansową wobec zamawiającego i osób trzecich za wszelkie szkody wynikłe z zaniechania realizacji umowy, niedbalstwa lub działania niezgodnego z umową i przepisami obowiązującymi w zakresie przedmiotu zamówienia. Wprawdzie stroną powodowa nie wyartykułowała tego wprost, ale biorąc pod uwagę wywody zawarte w uzasadnieniu pozwu i kolejnych pism procesowych, nie można mieć wątpliwości, że odpowiedzialność spółki (...) jest odpowiedzialnością kontraktową.

Sąd Rejonowy ustalił, że niskie ciśnienie wody w hydrancie uniemożliwiło sprawne przeprowadzenie akcji gaśniczej w gospodarstwie rolnym powodów w M. i doprowadziło do zniszczenia obory, przenośnika ślimakowego oraz pogłowia bydła. Zadaniem strony powodowej było zatem wykazanie związku przyczynowego między niskim ciśnieniem wody, a nienależytym wykonywaniem umowy przez pozwanego.

Sąd Okręgowy nie podziela zapatrywania Sądu I instancji, że zakres przedmiotowy umowy nie przewidywał obowiązku dbania o utrzymanie odpowiedniego ciśnienia wody w sieci. Istotnie, pobieżna lektura umowy wskazuje na to, że istotą zadań pozwanej spółki było zarządzanie, administrowanie, obsługa, bieżące utrzymanie, eksploatacja i konserwacja gminnej sieci wodociągowej i kanalizacyjnej w zakresie zbiorczego zaopatrzenia w wodę i odprowadzenia ścieków na terenie Gminy B.. Niemniej jednak § 2 ust. 1 umowy przewiduje też, że wykonawca zobowiązuje się do wykonania wszystkich obowiązków wynikających z Opisu przedmiotu zamówienia, stanowiącego załącznik nr 2 do umowy. W dziale III tegoż załącznika, zatytułowanym „Obowiązki wykonawcy – zarządzającego obiektami budowlanymi i urządzeniami”, w punkcie A mowa jest o tym, że wykonawca jest zobowiązany do wykonania czynności będących przedmiotem zamówienia z podziałem na usługi dla obsługi, bieżącego utrzymania, eksploatacji i konserwacji gminnej sieci wodociągowej (...) w tym: zachowania ciągłości dostaw wody, a w przypadku przerw w dostawie przekraczającej 12 godzin, zastępczego jej dostarczenia (pkt. 7), kontroli wydajności ujęcia wraz z pomiarem dynamicznego i statycznego zwierciadła wody w studniach, cztery razy w roku odnotowywania w założonym przez wykonawcę „zeszycie kontroli”, który na żądanie zamawiającego, będzie przedstawiony do wglądu (pkt. 8) oraz kontroli, analizy i regulacji pracy sieci wodociągowej w celu utrzymania optymalnego układu ciśnień (pkt. 9). Oznacza to, że wśród licznych obowiązków obciążających spółkę (...) była również regulacja pracy sieci wodociągowej w celu utrzymania optymalnego układu ciśnień. Zdaniem Sądu Okręgowego, „optymalny układ ciśnień” nie może polegać na tym, że wskutek niewydolności sieci, w gospodarstwie rolnym należącym do powodów, mogła zaistnieć taka sytuacja, która skutkowałą całkowitym brakiem ciśnienia wody.

Obie strony umowy zdawały sobie sprawę z tego, że stacja wodociągowa w S. jest niewydolna. Nie wyłączyły jednak odpowiedzialności pozwanego za ewentualne szkody spowodowane jej złym stanem technicznym. (...) spółka z o.o. w G., powinna liczyć się z tym, że ponosi ryzyko związane z takim stanem rzeczy.

Zgodnie z art. 471 kc, dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Ponieważ strona powodowa udowodniła, iż w zakresie obowiązków pozwanego leżało m.in. takie regulowanie pracy sieci wodociągowej, aby utrzymać w niej optymalny układ ciśnień, to spółka (...) powinna podjąć próbę zwolnienia się z odpowiedzialności poprzez wykazanie, iż niewykonanie umowy było w tym wypadku następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności. Pozwany nie wykazał jednak żadnej inicjatywy dowodowej w tym kierunku.

Wobec powyższego, żądanie zapłaty odszkodowania w wysokości 46.195 zł zasługiwało na uwzględnienie. Wysokość roszczenia nie była przez strony kwestionowana, została potwierdzona opinią biegłego z zakresu rolnictwa P. T.. Dla porządku należy przypomnieć, że na wspomnianą sumę składają się: wartość bydła 38.847 zł, wartość przenośnika ślimakowego 2.268 zł i wartość materiałów budowlanych 5.080 zł.

Odsetki ustawowe za opóźnienie Sąd zasądził na podstawie art. 481 kc i art. 455 kc. Zostały one rozbite na dwa okresy, mianowicie: od 38.886 zł (żądania określonego w pozwie) od 21 lipca 2016r., czyli od daty wytoczenia powództwa oraz od 7.309 zł (rozszerzonej części żądania) od 24 lipca 2018r. do dnia zapłaty. Kwota 38.886 zł została objęta wnioskiem o zawezwanie do próby ugodowej przed Sądem Rejonowym w (...) w sprawie I Co 246/15, doręczonym spółce (...) 24 kwietnia 2015r. Dlatego należy uznać, że w tej części pozwany pozostawał w opóźnieniu już w chwili wytoczenia powództwa w niniejszej sprawie. Natomiast o rozszerzeniu powództwa spółka dowiedziała się najpóźniej 23 lipca 2018r., kiedy jej pełnomocnik otrzymał zobowiązanie do zajęcia stanowiska w przedmiocie zmiany żądania. Zatem wymagalność odsetek ustawowych za opóźnienie w tym zakresie należało określić na dzień następny, tj. na 24

lipca 2018r., uznając że powództwo o ich zasądzenie od daty wniesienia pozwu jest niezasadne i jedynie w tej części apelacja podlegała oddaleniu.

Następstwem zmiany zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa, była zmiana rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów procesu.

Podstawą orzeczenia jest art. 98 kpc, to powodowie wygrali w całości spór, dlatego należało na ich rzecz zasądzić wszystkie poniesione przez nich koszty, mianowicie: opłatę od pozwu w wysokości 1.945 zł, wynagrodzenie pełnomocnika 4.800 zł, opłaty skarbowe od pełnomocnictw 26 zł (2 x 13 zł) oraz zaliczki na poczet wydatków 1.500 zł (500 zł + 1.000 zł), łącznie: 8.279 zł. Wynagrodzenie pełnomocnika zostało ustalone zgodnie z § 2 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (w brzmieniu obowiązującym do 27 października 2016r.).

Ponieważ Skarb Państwa na poczet wydatków wyłożył w tej sprawie jedynie 2,18 zł, Sąd uznał, iż nie zachodzi potrzeba zmiany rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego w punkcie 3 wyroku.

Z tych wszystkich względów, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok na podstawie art. 386 § 1 kpc.

O kosztach procesu za II instancję Sąd orzekł stosując art. 98 kpc i zasądził od pozwanego na rzecz powodów 4.110 zł, w tym: opłatę od apelacji 2.310 zł oraz koszty zastępstwa prawnego 1.800 zł. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika została ustalona w myśl § 10 ust. 1 pkt. 1 w zw. z § 2 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (w brzmieniu obowiązującym od 27 października 2016r.).